

Ρένα Ρώσση-Ζαΐρη

«ΤΑ “ΔΙΔΥΜΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ” ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ»

Η πολυβραβευμένη συγγραφέας του best seller «Δίδυμα φεγγάρια» μιλά αποκλειστικά στο TV24 για τη μεταφορά του βιβλίου στη μικρή οθόνη μέσα από τη συχνότητά του ANT1, τις ανησυχίες των αναγνωστών, τις προσωπικές εμπειρίες και το έργο της.

Τι ξεχωριστό έχουν τα «Δίδυμα φεγγάρια» και επιλέχθηκαν να γίνουν σειρά;

«Πιστεύω ότι έπαιξε ρόλο η αγάπη του κόσμου, γιατί εγώ δεν έκανα κάτι. Δεν έχω δημόσιες σχέσεις, πέρα από αυτές των εκδόσεων “Ψυχογίος” που είναι για όλους τους συγγραφείς. Είμαστε μια ωραία και ευτυχημένη οικογένεια. Το βιβλίο βασίζεται σε μια αληθινή ιστορία από την αρχή μέχρι το τέλος και ορισμένα κομμάτια τα ένωσα με τη φαντασία μου. Από ό,τι ξέρω, το σίριαλ θα είναι βασισμένο στο βιβλίο. Πολλοί αναγνώστες ανησυχούν μήπως το χαλάσουν αλλά τους απαντώ ότι έχω εμπιστοσύνη στην ομάδα του ANT1, τη Βάνα Δημητρίου, τον Ανδρέα Γεωργίου και τον Κούλη Νικολάου. Όλοι τους έχουν παθιαστεί!».

Έχετε δει πετυχημένες μεταφορές αλλά και «καταστροφικές». Είχατε δεύτερες σκέψεις;

«Το συζητήσαμε με τους υπεύθυνους των εκδόσεων “Ψυχογίος” και εμπιστευτήκαμε αυτή την ομάδα. Ξέρω τη δουλειά της Βάνας και την εμπιστεύομαι απόλυτα. Πετώ από τη χαρά μου! Κάθε φορά που προσπαθεί ένας άνθρωπος πρέπει να ‘σαι κοντά του για να βγει ένα πολύ καλό αποτέλεσμα».

Θα έχεις κάποια εμπλοκή στο σενάριο της σειράς;

«Μόνο ως προς το σενάριο, καθώς υπάρχει συνεννόηση μεταξύ μας. Ευτυχώς μένει κοντά μου η Βάνα Δημητρίου οπότε μπορούμε να συναντιόμαστε και να μιλάμε. Αν κάτι δεν μου αρέσει, λαμβάνει υπόψη τη γνώμη μου. Επειδή πρόκειται για μια καθημερινή σειρά, θα

φτιαχτεί και ο σχετικός περίγυρος των ηρώων όπου θα διασταυρωθούν μεταξύ τους».

Σου έχει ξαναγίνει στο παρελθόν κάποια αντίστοιχη πρόταση;

«Πιο παλιά με ένα άλλο βιβλίο μου, το “Μην πιστεύεις στην αλήθεια”. Η προσέγγιση είχε γίνει πάλι από τον ANT1 αλλά δεν ευδοκίμησε».

«Η οικογένειά μου ήταν μέσα στα βιβλία. Ο μπαμπάς μου όπως μου έδινε το γλυκό ή το φαγητό, έτσι μου έδινε και το βιβλίο»

Γιατί δέχτηκε την εν λόγω πρόταση;

«Πιστεύω πως είναι όνειρο κάθε συγγραφέα να δει ένα βιβλίο του μέσα από ένα μέσο που θα γίνει πιο γνωστό στο ευρύ κοινό. Σαφώς η δύναμη της τηλεόρασης δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτή του βιβλίου. Μέχρι στιγμής πάντως έχουν δείξει πολύ μεγάλο σεβασμό στο βιβλίο».

Ρένα, πως μπήκε η συγγραφή στη ζωή σου;

«Η συγγραφή μπήκε στη ζωή μου από πάρα πολύ μικρή ηλικία. Από τότε που κατάλαβα πως δεν έχω μητέρα, την οποία έχασα σε ηλικία δύο ετών. Προσπαθούσα να κλείσω τα μάτια μου και να αλλάξω την καθημερινότη-

τα. Εκλείνω τα μάτια και φανταζόμουν ότι έχω κι εγώ μια μαμά -όπως όλα τα παιδιά- που μ’ αγκαλιάζει, με αφήνει να τρώω όσο παγωτό θέλω και ποτέ να μη με μαλώνει. Με λίγα λόγια έκανα ασκήσεις φαντασίας. Λίγο αργότερα άρχισα να γράφω ιστορίες που με έκαναν να αντεπεξέλθω στη σκληρή πραγματικότητα. Στο σχολείο έγραφα πολύ καλές εκθέσεις, ενώ παντρεύτηκα σε μικρή ηλικία για να κάνω παιδιά. Ενώ σπούδασα και νηπιαγωγός για να ‘χω παιδιά και στο σχολείο, οπότε έζησα μια παιδική ηλικία στην οποία είμαι μέχρι και σήμερα για να αναπληρώσω την αγάπη και την ασφάλεια που μου έλειπαν».

Τα παιδιά σε βοήθησαν σ’ αυτό το κομμάτι;
«Μαζί με τα παιδιά στην τάξη μου άρχισα να γράφω διάφορα παιδικά βιβλία που ξεπερνούν τα 150. Δεν έχω φύγει ποτέ από κοντά τους γιατί με βοήθησαν να γράφω και για τους μεγάλους λέγοντας πάντα την αλήθεια και γράφοντας πάντα με το μελάνι της καρδιάς μου. Γι’ αυτό το λόγο ξεκινάω τους ήρωες από την παιδική ηλικία, γιατί από τότε χτίζεται όλη η ζωή μας».

Υπήρχαν όμως και επιρροές από τον πατέρα σου Νικόλα Ρώσση, των ομώνυμων εκδόσεων, αλλά και τον παππού σου, Ιωάννη Ρώσση.

«Ακριβώς! Η οικογένειά μου ήταν μέσα στα βιβλία. Ο μπαμπάς μου όπως μου έδινε το γλυκό ή το φαγητό, έτσι μου έδινε και το βιβλίο. Άλλωστε τα παιδιά μιμούνται... Όταν τον έβλεπα να διαβάζει, διάβαζα κι εγώ».

Είναι εύκολο να «ξύνεις» πληγές από προσωπικά βιώματα;

«Δεν είναι καθόλου εύκολο, αλλά δεν μπορώ

να κάνω κι αλλιώς. Σε κάποια μυθιστορήματα εκλαμβάνω και πώς έζησα διάφορα γεγονότα, οπότε βγαίνουν από μόνο τους. Δηλαδή μετά την απώλεια της μητέρας μου, ο πατέρας μου ξαναπαντρεύτηκε και απέκτησα μηπριά η οποία καμιά φορά με χτυπούσε. Την ώρα που γράφω ότι χτυπάνε την ηρωίδα μου, έρχεται η δική μου προσωπική εμπειρία. Όλα αυτά βγαίνουν μόνο τους γιατί είναι αλήθειες. Για παράδειγμα στους "Μικρούς αγγέλους" και στο "Άρωμα βανίλις" έβαλα πολλά προσωπικά μου στοιχεία, έφτιαξα τη μητέρα μου μαζί με την ηρωίδα. Όταν το έγραφα... σπάζαζα. Από τη μια είναι λυτρωτικό και από την άλλη πονάει».

Η μεγαλύτερη επιβράβευση για ένα συγγραφέα είναι οι πωλήσεις των βιβλίων αλλά και τα μηνύματα που δέχεσαι από τον κόσμο.

«Δεν θέλω να απογοητευτούν οι αναγνώστες και γι' αυτό το παλεύω. Όταν ήμουν μικρούλα, αυτό που ζήτησα από τον Θεό ήταν να με αγαπάνε - και ευτυχώς μου το έκανε! Οπου και να πάω μου μιλάνε και με αγκαλιάζουν. Με φωνάζουν "Ρένα της καρδιάς μας" ή παραμυθένια. Τα best seller πάνε κι έρχονται. Το θέμα είναι να "χωθείς" στην αγκαλιά του ανθρώπου, του φίλου σου». **Ποια είναι τα επόμενα επαγγελματικά σχέδια σου;**

«Καταρχάς αυτή την περίοδο κυκλοφορεί το τελευταίο βιβλίο μου που λέγεται "Στην αγκαλιά του ήλιου" κι έχει μέσα τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στην Κρήτη, ενώ έχω παραδώσει ήδη το βιβλίο που θα βγει τον Μάιο του 2016. Ονομάζεται "Δύο φιλιό για την Αμέλεια" και θίγει το ζήτημα του ναρκισσισμού. Ακριβώς γι' αυτό η κεντρική προσωπικότητα είναι η πιο διάσημη ηθοποιός της Ελλάδας και την ενδιαφέρει μόνο ο εαυτός της και πατάει πάνω στους ανθρώπους για να πετύχει ό,τι θέλει».

Αν η ζωή σου ήταν ένα βιβλίο, τι τίτλο θα της έδινες;
 «"Μια αγκαλιά" και στο εξώφυλλο θα έβαζα ένα αρκούδακι».

«Δεν θέλω να απογοητευτούν οι αναγνώστες και γι' αυτό το παλεύω. Όταν ήμουν μικρούλα, αυτό που ζήτησα από τον Θεό ήταν να με αγαπάνε - και ευτυχώς μου το έκανε!»